

Vzpomínky

Když jsem byla malá, věřila jsem, že budu zakletá princezna, kterou vysvobodí krásný princ. Jenže jak jsem rostla, tak mě tak nějak ta víra, že budu princezna, pomalu opouštěla. Možná i teď ve mě někde kousek té víry je, ale nějak se ho nemohu dopátrat.

Takže teď, když mi je skoro patnáct let a mám si volit školu i povolání, nějak nevím. Chvílemi si jen tak posedávám a přemýšlím o tom, jaké to bylo, když jsem se o tohle nemusela zajímat a říkala jsem si, že mám na rozhodnutí ještě hodně času. Jindy, si třeba vezmu mobil a prohlížím si staré příspěvky na facebooku. U toho si krásně zavzpomínám. Současně s tím mi proběhne hlavou myšlenka, že na některé věci mohu již jen vzpomínat. Jsem velmi ráda, že alespoň vzpomínat mohu a že je opravdu nač.

Nejkrásnější vzpomínky jsou ty s těmi, které máme nejvíc rádi jako je třeba naše rodina, nejlepší přátelé a blízcí. Na jednu takovou krásnou chvíli jsem si právě vzpomněla. Bylo to v den, kdy se u nás konaly první hasičské závody a nám se to celé pokazilo. Sice se to někomu může zdát smutné, ale já na to vzpomínám ráda, protože jsem závod dokončila a to je to hlavní. Zvládla jsem to, třeba ne tak dobře jako ostatní, ale zvládla. Nebo třeba, když jsme jeli na zimní víkendovku. Kámoška si vzala boty, dalo by se říci na doma. Bylo tehdy všude mokro a boty se jí brzy celé promáčely. Asi jí byla i zima, ale určitě si na to dnes zavzpomíná též ráda. Ještě z jedné víkendovky mám vzpomínky, no vlastně i z více, ale všechny vám je říkat nebudu, něco musí zůstat tajemstvím. Ale, řeknu vám třeba vtipnou vzpomínku ze zimní dovolené, kdy jsme se domluvili, že si půjdeme zaplavat a zjistili jsme, že je zavřeno. Proto jsme se rozhodli, že si to vynahradíme další den na bobové dráze. Jenže, když jsme tam došli, bylo tam napsáno: „ Z důvodu bezpečnosti prozatím zavřeno.“ Možná si říkáte, že by vás to naštvalo, ano nepotěšilo to, ale po chvíli to přešlo, a když si na to vzpomeneme, tak se musíme smát. Krásné vzpomínky jsou také na to, jak jsme jezdili s dědou a babičkou na dovolené k moři nebo na loď. Celý můj dosavadní život byl super, i když nějaké ty nedostatky také měl, ale i ty k životu patří.

Takže, abychom to shrnuli. Každý si občas rád zavzpomíná. Jen někdo méně a jiný více. Nyní jsme zase o kus dále a prožíváme nové a nové zážitky. Za další dva roky budeme vzpomínat opět, akorát k tomu něco přibude. Třeba teď, mám si vybrat školu a nevím. Za dva roky si řeknu, jak jsem se nad tím mohla tak zamýšlet, ale já opravdu nyní zatím nevím, protože na světě je tolik zaměstnání a vybrat si jen jedno není rozhodně snadné. Doposud jsem se rozhodovala a vybírala, co bych chtěla podle toho, co jsem cítila jako svůj směr a věřila, že to bude dobré, případně zkušenost do dalšího života. Chci jít tímto směrem i nadále a až budu později opět vzpomínat, budu vědět opět o něco více a těším se na to.

V. Bolfová